

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 18 oktober 2006

Nr 885—889

INNEHÅLL

Nr		Sidan
885	Statsrådets förordning om ändring av 5 § i statsrådets förordning om nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen för 2006	2509
886	Statsrådets förordning om ändring av 4 § i statsrådets förordning om stödregioner, stöd som är bundna till produktionen och trädning inom systemet med samlat gårdsstöd	2510
887	Statsrådets förordning om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd	2511
888	Statsrådets förordning om avloppsvatten från fätbebyggelse	2514
889	Statsrådets förordning om ändring av miljöskyddsförordningen	2520

Nr 885

Statsrådets förordning

om ändring av 5 § i statsrådets förordning om nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen för 2006

Given i Helsingfors den 12 oktober 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 2 mars 2006 om nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen (163/2006) 5 § som följer:

5 §

Stödets storlek

I stöd enligt antalet bisamhällen utbetalas 17 euro per bisamhälle.

Denna förordning träder i kraft den 18 oktober 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 oktober 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör *Esa Hiiva*

Nr 886

Statsrådets förordning**om ändring av 4 § i statsrådets förordning om stödregioner, stöd som är bundna till produktionen och trädning inom systemet med samlat gårdsstöd**

Given i Helsingfors den 12 oktober 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 21 juli 2005 om stödregioner, stöd som är bundna till produktionen och trädning inom systemet med samlat gårdsstöd (604/2005) 4 § som följer:

4 §

Stöd som är bundna till produktionen

Utöver vad som bestäms i lagen om gårdsstöd beviljas på basis av systemet med samlat gårdsstöd såsom stöd som är bundna till produktionen enligt artiklarna 64—68 i förordningen om gårdsstöd

1) det får- och getbidrag och dess tilläggsbidrag som avses i artikel 67 samt i bilaga VI i förordningen om gårdsstöd högst enligt det maximibelopp på 50 procent som anges i punkt 1 i nämnda artikel, dock högst till ett belopp av 0,80 miljoner euro, och

2) det särskilda bidrag för handjur av nötkreatur som avses i artikel 68.2 punkt b.ii samt i bilaga VI i förordningen om gårdsstöd högst enligt det maximibelopp på 75 procent som anges i nämnda punkt, minskat med det belopp som behövs för stöd inom nötkötts-

sektorn enligt artikel 69 i förordningen om gårdsstöd, dock högst till ett belopp av 24,42 miljoner euro.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. beviljas såsom stöd som är bundet till produktionen det stöd enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/71 och bilaga XI i förordningen om gårdsstöd som avses i artikel 70.1 punkt a i förordningen om gårdsstöd till den del stödet beviljas för produktion av utsäde av timotej i enlighet med artikel 99 i förordningen om gårdsstöd och kapitel 10 i kommissionens förordning III, dock högst till ett belopp av 1,15 miljoner euro.

Denna förordning träder i kraft den 18 oktober 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 oktober 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Esa Hiiva

Nr 887

Statsrådets förordning**om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd**

Given i Helsingfors den 12 oktober 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 3 och 4 mom., 5 § 2 mom. och 8 § 3 mom. i lagen av den 15 juli 2005 om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005) samt 13 § i lagen av den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992):

1 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som bestäms i lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005), sådan den lyder i lag 618/2006, nedan *lagen om gårdsstöd*, i statsrådets förordning om stödregioner, stöd som är bundna till produktionen och trädning inom systemet med samlat gårdsstöd (604/2005), nedan *förordningen om gårdsstöd I*, samt i statsrådets förordning om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (758/2005), nedan *förordningen om gårdsstöd II*, iakttas i Finland vid verkställigheten av reformen av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik vad som bestäms i denna förordning i fråga om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *rådets förordning om gårdsstöd* rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av

vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001,

2) *kommissionens förordning II* kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare,

3) *referensbelopp* det referensbelopp som avses i artikel 37 i rådets förordning om gårdsstöd,

4) *grundleveransrättighet för socker* den rättighet att producera A- och B-kvotsocker som fastställs för varje jordbrukare för regleringsåret,

5) *det nationella taket för gårdsstöd* det tak som fastställs för Finland enligt artikel 1.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1156/2006 om upprättande av budgettak för 2006 för partiellt eller frivilligt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd och av årliga finansieringspaket för systemet med enhetlig arealersättning och maximibelopp för beviljandet av separata stödsystem för socker,

i enhetlighet med rådets förordning (EG) nr 1782/2003, och om ändring av nämnda förordning,

6) *det nationella taket för direktstöd* det tak som fastställts för Finland i bilaga VIII till rådets förordning om gårdsstöd,

7) *direktstöd* sådana stödformer som avses i bilaga I till rådets förordning om gårdsstöd.

8) *stödregion* sådan region som avses i artikel 58.2 i rådets förordning om gårdsstöd och som fastställs i 3 § i förordningen om gårdsstöd I,

9) *referensperiod* den period som avses i artikel 38 i rådets förordning om gårdsstöd,

10) *gårdsspecifik tilläggsdel* en sådan tilläggsdel som avses i 3 § 2 och 3 mom. i lagen om gårdsstöd,

11) *stödrättighet* i enlighet med blandmodellen ett hektarspecifikt referensbelopp enligt det system med samlat gårdsstöd som fastställs för jordbrukare på grundval av systemet med samlat gårdsstöd,

12) *trädesrättighet* en hektarspecifik stödrättighet som beviljas jordbrukare i enlighet med artiklarna 53 och 63.2 i rådets förordning om gårdsstöd,

13) *särskild stödrättighet* en rättighet enligt artiklarna 47 och 48 i rådets förordning om gårdsstöd,

14) *gårdsstödsrättighet* den hektarspecifika referenskvantiteten eller någon annan referenskvantitet i fråga om stödrättigheten som avses i punkterna 11—13

3 §

Upprättande av den nationella reserven

Den andel, i enlighet med artikel 42.1 i rådets förordning om gårdsstöd, av det nationella taket för gårdsstödet vilken används för att upprätta den nationella reserven är 0,8 procent.

4 §

Regionalt enhetligt stöd

Det regionala taket för direktstöd fås genom att från det nationella taket för direktstöd subtrahera den andel enligt 3 § som används för att upprätta den nationella reser-

ven och fördela det sålunda erhållna takbeloppet på stödregionerna. När det gäller direktstöd fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av de stöd som betalats under referensperioden. När det gäller mjölkbidrag fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av de referenskvantiteter för mjölk som mjölkproducenterna förfogat över den 31 mars 2006 och när det gäller prissänkingsersättningen för socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av grundleveransrättigheterna för socker under regleringsåret 2005/2006.

Taket för det regionalt enhetliga stödet erhålls genom att från det regionala taket för direktstöd subtrahera de i 4 § i förordningen om gårdsstöd I fastställda stöd som är bundna till produktionen och som betalats till stödregionen samt den andel som inom ifrågasvarande stödregion används till de gårdsspecifika tilläggsdelar som anges i 3 § 1 mom. i lagen om gårdsstöd.

Det regionalt enhetliga stödet bestäms som en kvot av taket för det regionalt enhetliga stödet och den stödberättigande arealen enligt artikel 59.3 i rådets förordning om gårdsstöd. För den stödberättigande arealen skall användas det antal stödberättigande hektar enligt artikel 44.2 i rådets förordning om gårdsstöd som har uppgetts på jord- och skogsbruksministeriets jordbruksskiftesblankett nr 102B för 2006, med beaktande av den stödberättigande areal som konstaterats vid en eventuell övervakning. I fråga om gårdsstödsrättigheterna för det regionalt enhetliga stödet används per stödberättigande hektar för 2006—2010 följande belopp:

Stödregioner	euro
A	246,60
B—C1	195,84
C2—C4	152,67

5 §

Värdet av tilläggsdelen för sockerbeta

Som värde av den gårdsspecifika tilläggsdel för sockerbeta som fastställs på basis av sockermängden i gällande grundleveransrät-

tighet regleringsåret 2005/2006 används 65,54 euro per ton grundleveransrättighet.

6 §

Ytterligare tilldelning av rättigheter som avses i artikel 60 i rådets förordning om gårdsstöd

Efter att den tilldelning som görs i första hand enligt 4 § 2 mom. i förordningen om gårdsstöd II gjorts, tilldelas rättigheterna enligt artikel 60 i rådets förordning om gårdsstöd på följande sätt enligt stödregion:

Region	tak av rättigheter
A	84,00
B—C1	812,30
C2—C4	292,85

Rättigheter som inte beviljats tilldelas jordbrukare på det sätt som anges i artikel 60.4 i rådets förordning om gårdsstöd. Förutsättningen för beviljandet är att odlingsarealen för de växter som anges i artikel 60.1 i rådets förordning om gårdsstöd under tiden från den gårdsspecifika referensperioden till år 2005 har ökat med minst 17 ar.

7 §

Fastställande av gårdsstödsrättigheter för jordbrukare

Värdet av de gårdsstödsrättigheter som

Helsingfors den 12 oktober 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

fastställs för jordbrukarna baserar sig på gårdsspecifika tilläggsdelar enligt 3 § 2 mom. i lagen om gårdsstöd samt på det regionalt enhetliga stöd som avses i 4 § 3 mom.

Antalet gårdsstödsrättigheter som fastställs för jordbrukarna motsvarar det antal stödbereättigande hektar enligt artikel 44.2 i rådets förordning om gårdsstöd som har uppgetts inom utsatt tid år 2006 på jord- och skogsbruksministeriets jordbruksskiftesblankett 102B, med beaktande av den stödbereättigande areal som konstaterats vid en eventuell övervakning.

Gårdsstödsrättigheterna ges en individuell beteckning. En gårdsstödsrättighet motsvarar högst det stöd som betalas för en stödbereättigande hektar.

Den förhöjning av det nationella taket åren 2007—2009 som kan användas till tilläggsdelen för sockerbeta och som fastställs i punkt K i bilaga VII till rådets förordning om gårdsstöd, minskad med den procentandel som anges i 3 § i denna förordning, höjer värdet på de gårdsstödsrättigheter för vilka tilläggsdelen för sockerbeta fastställts.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 18 oktober 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Esa Hiiva

Nr 888

Statsrådets förordning om avloppsvatten från tätbebyggelse

Given i Helsingfors den 12 oktober 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 11 och 16 § i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) samt 36 § i lag om vattentjänster av 9 februari 2001 (119/2001):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordningen tillämpas på sådan behandling och sådant avledande av avloppsvatten från tätbebyggelse för vilket krävs ett i 28 § i miljöskyddslagen (86/2000) avsett miljötillstånd.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med:

1) *hushållsavloppsvatten* avloppsvatten från bostäder och serviceinrättningar, vilket till övervägande del härrör från människans metabolism och hushållsaktiviteter,

2) *industriavloppsvatten* allt avloppsvatten som släpps ut från områden som används för kommersiell eller industriell verksamhet och som inte är hushållsavloppsvatten eller dagvatten,

3) *avloppsvatten från tätbebyggelse* avloppsvatten från hushåll eller en blandning av hushållsavloppsvatten och industriavloppsvatten eller dagvatten,

4) *personequiväld* (pe) den belastning per dygn som har en biokemisk syreförbrukning

på 70 g löst syre (O₂) under sju dygn (BOD₇); personequiväldent räknas ut på grundval av den maximala genomsnittliga veckobelastning som tillförs reningsverket under ett år med undantag av exceptionella förhållanden,

5) *tätort* ett område där befolkningen eller de ekonomiska aktiviteterna är så koncentrerade att avloppsvatten kan insamlas och ledas till ett avloppsreningsverk eller ett utsläppsställe.

3 §

Uppsamling av avloppsvatten

Områden, som hör till vattentjänstverkets verksamhetsområden och som enligt 8 § 3 mom. i lagen om vattentjänster (119/2001) skall omfattas av avloppsnät, skall inkludera tätorter.

Vid konstruktion, byggnad och underhåll av avlopp skall kraven på vattenrening beaktas samt bästa tillgängliga teknik användas och särskilt beaktas:

1) avloppsvattnets volym och sammansättning,

2) förebyggande av läckor,

3) begränsande av förorening av vatten till följd av bräddvatten.

4 §

Behandling av avloppsvatten

Avloppsvatten skall renas biologiskt eller på något motsvarande sätt och behandlingen skall uppfylla kraven i tabell 1 i bilagan. Fosfor skall avlägsnas från avloppsvattnet och avlägsnandet av fosfor skall uppfylla kraven i tabell 2 i bilagan.

Behovet av kvävereduktion skall utredas i ansökan om miljötillstånd och avgöras i miljötillståndet. Kväve skall avlägsnas då det är möjligt att förbättra vattendragens tillstånd genom att minska **kvävebelastningen**. **Kraven** i fråga om kvävereduktion som krävs skall genomföras inom sju år efter att tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft.

Strängare krav än de som anges i tabell 1 och 2 i bilagan tillämpas om miljöskyddslagen eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den förutsätter det.

5 §

Förbud mot att släppa ut slam

Behandlat eller obehandlat avloppsslam från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse får inte släppas ut i vatten.

6 §

Övervakning

Avloppsreningsverk skall byggas så att det är möjligt att ta representativa prover av det avloppsvatten som leds dit, behandlas där och leds ut i vattendrag. Belastningen från re-

ningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse och dess inverkan på den mottagande vattenmiljön skall övervakas. Övervakningen skall uppfylla de krav som ställs i del B i bilagan.

7 §

Verkställighetsprogram och lägesrapport

Genomförandet av denna förordning följs genom ett **verkställighetsprogram** som är ett riksomfattande program enligt 26 § i miljöskyddslagen (86/2000). Finlands miljöcentral lägger fram förslag till behövliga ändringar av verkställighetsprogrammet med två års mellanrum.

Finlands miljöcentral följer genomförandet av verkställighetsprogrammet och publicerar årligen en riksomfattande lägesrapport om reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse och om avloppsslam.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2006.

Finlands miljöcentral lägger fram ett förslag till verkställighets enligt 7 § första gången före utgången av år 2007.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 19 maj 1994 om rening av sådant avloppsvatten från allmänt avlopp och vissa industrisektorer som leds in i vatten samt rening av sådant avloppsvatten från industri som leds in i allmänt avlopp (365/1994) jämte ändringar.

Helsingfors den 12 oktober 2006

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Konsultativ tjänsteman Airi Karvonen

A. Krav som gäller för behandling av avloppsvatten

Tabell 1. Minimikrav på biologisk rening av avloppsvatten.

Med biologisk rening avses en biologisk reningsprocess med sekundärsedimentering eller någon annan motsvarande process som uppfyller de krav som anges i denna tabell. Koncentration och reduktion kan vara alternativa parametrar.

Parameter	Koncentration	Minsta reduktion ¹⁾	Referensmetod ²⁾
Biologisk syreförbrukning (BOD ₇ vid 20°C utan nitrifikation ³⁾)	30 mg/l O ₂	70 %	Homogeniserat, ofiltrerat, odekanterat prov. Bestämning av förbrukat syre före och efter sju dygns förvaring vid 20°C ± 1° i fullständigt mörker. Tillsats av en nitrifikationshämmare.
Kemisk syreförbrukning	125 mg/l O ₂	75 %	Homogeniserat, ofiltrerat, odekanterat prov. Kaliumdikromat som oxidationsmedel.
Suspenderade partiklar	35 mg/l	90 %	Filtrering av ett representativt prov genom ett filtermembran med 0,45 mikrometers porstorlek. Torkning vid 105 °C och vägning.

¹⁾ Reduktion i förhållande till belastningen från inflödet till reningsverket.

²⁾ Referensmetoden kan ersättas med en annan metod om ett förhållande kan fastslås mellan resultaten av den ersättande metoden och den metod som nämns här.

³⁾ Parametern BOD₇ kan ersättas av parametern totalt organiskt kol (TOC) eller total syreförbrukning (TOD), om ett förhållande kan fastslås mellan BOD₇ och ersättningsparametern.

Analyser av utsläpp från avloppsdammar skall utföras med filtrerade prover. Den totala koncentrationen **suspenderade** partiklar i ett ofiltrerat vattenprov får dock inte överstiga 150 mg/l.

Tabell 2. Minimikrav på reduktion av näringsämnen vid behandling av avloppsvatten.

Koncentration och reduktion kan vara alternativa parametrar.

Parameter	Koncentration	Minsta reduktion ¹⁾	Referensmetod ²⁾
Totalt fosfor	3 mg/l (under 2 000 pe) 2 mg/l (2 000-100 000 pe) 1 mg/l (mer än 100 000 pe)	80 %	Molekylär absorptionsspektrofotometer
Totalt kväve ³⁾	15 mg/l (10 000-100 000 pe) ⁴⁾ 10 mg/l (mer än 100 000 pe) ⁴⁾	70 %	Molekylär absorptionsspektrofotometer

¹⁾ Reduktion i förhållande till belastningen från inflödet till reningsverket.

²⁾ Referensmetoden kan ersättas med en annan metod om ett förhållande kan fastslås mellan resultaten av den ersättande metoden och den metod som nämns här.

³⁾ Totalt kväve innebär summan av totalt Kjeldahlkväve (organiskt N + NH₄), nitratkväve (NO₃) och nitritkväve(NO₂).

⁴⁾ De angivna koncentrationerna är årsmedelvärden enligt punkt B 3 underpunkt c i denna bilaga. För att kontrollera att kraven med avseende på kväve tillgodoses kan man också använda dygnsmedelvärden, om man i enlighet med denna bilaga kan påvisa att motsvarande skyddsnivå uppnås. I detta fall får koncentrationen för totalt kväve i alla 24 timmars samlingsprov inte överstiga 20 mg/l då vattentemperaturen i den biologiska processen i avloppsreningsverket är 12°C eller högre. I stället för att en temperaturgräns ställs kan den tid då kraven för kväve är gällande begränsas med beaktande av de regionala klimatförhållandena.

B. Övervakning av avloppsvatten från tätbebyggelse och utvärdering av resultaten från den

Övervakningen skall uppfylla de krav som anges nedan.

1. Flödesproportionella 24 timmars samlingsprover skall tas i samma, väldefinierade punkt i utflödet från och vid behov i inflödet till reningsverket för att det skall kunna kontrolleras att de krav för utsläppt avloppsvatten som gäller enligt denna förordning efterlevs.

Kontrollen kan dock i fråga om avloppsreningsverk vars personekvivalent är högst 499 göras med ett åtta (8) timmars samlingsprov som tas under dagtid.

God internationell laboratoriesed skall iakttas vid provtagningen och behandlingen av proverna för att motverka att proverna förändras under tiden mellan insamling och analys.

2. Det minsta antalet årliga prover skall fastställas med hänsyn till reningsverkets storlek och proverna skall insamlas med jämna mellanrum enligt följande:

- pe högst 499	2 prover
- 500-1 999 pe	4 prover
- 2 000-9 999 pe	12 prover under det första året, fyra prover under följande år, om det kan visas att provresultaten under det första året överensstämmer med kraven i denna förordning. Om ett av fyra prover inte uppfyller kraven i tabell 1, måste 12 prover tas under det följande året.
- 10 000-49 999 pe	12 prover
- pe minst 50 000	24 prover

3. Det renade avloppsvattnet uppfyller kraven, om värdena för varje enskild parameter uppfyller de krav som ställs på parametern enligt följande:

a) Vid övervakning av att de krav som ställs i tabell 1 följs i reningsverk vars pe är större eller lika med 2 000 får antalet prover som inte uppfyller kraven, uttryckt som koncentration eller procentuell reduktion, inte överstiga de värden som anges i tabell 3. I reningsverk vars pe är mindre än 2 000, skall årsmedelvärdet av proverna överensstämma med kraven som gäller för koncentrationen eller reduktionen.

b) För de parametrar som anges i tabell 1 får under normala driftförhållanden maximikoncentrationen överskridas med högst 100 %. För de värden som avser koncentration av **suspenderade** partiklar kan dock avvikelser på upp till 150 % godtas.

c) Kraven i tabell 2 på koncentration och reduktion är årsmedelvärden.

4. Extrema värden för vattenkvaliteten skall inte beaktas, om värdena beror på exceptionella förhållanden, t.ex. kraftig nederbörd.

Andra metoder än de som nämns i 1-3 punkten får användas, om det kan visas att de ger motsvarande resultat.

Tabell 3. Största godtagbara antalet prover som inte följer gränsvärdena i tabell 1.

Antalet prover under ett visst år	Största godtagbara antalet prover som inte följer gränsvärdena
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

Nr 889

Statsrådets förordning
om ändring av miljöskyddsförordningen

Given i Helsingfors den 12 oktober 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *upphävs* i miljöskyddsförordningen av den 18 februari 2000 (169/2000) 1 § 1 mom. 5 b punkten, *ändras* 3 §, 11 § 2 mom., 19 § 1 mom. 3 punkten och 3 mom., 36 § samt bilagorna 1 och 2 samt *fogas* till 1 § 1 mom. 10 punkten, sådan den lyder delvis ändrad i förordning (621/2002), en ny underpunkt o, till 6 § 1 mom. 9 punkten, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning (621/2002), en ny underpunkt j, till 16 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., samt till förordningen en ny 36 a § som följer:

1 §

Tillståndsplikt

Miljötillstånd krävs för följande verksamheter som avses i 28 § 1 mom. miljöskyddslagen (86/2000):

10) tillverkning av livsmedel eller foder:

o) tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben;

3 §

Tillståndsplikt för utsläpp av ämnen

Med stöd av 29 § i miljöskyddslagen skall miljötillstånd sökas, om verksamheten medför utsläpp i vatten eller ett vattentjänstverks avlopp av sådana ämnen som nämns i bilaga 1 till denna förordning. Tillstånd behövs dock inte om verksamhetsutövaren kan påvisa att

utsläppet innehåller en så liten mängd av ämnena i fråga att utsläpp av dem inte orsakar någon risk för förorening av miljön och inga olägenheter för vattentjänstverkets verksamhet.

6 §

Tillståndsärenden som den regionala miljöcentralen behandlar

Om inte något annat följer av 31 § 1 mom. miljöskyddslagen eller av 5 § i denna förordning avgör den regionala miljöcentralen miljötillståndsärenden som gäller följande verksamheter som avses i 28 § 2 mom. miljöskyddslagen samt i 1 § i denna förordning:

9) tillverkning av livsmedel eller foder:

j) tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben;

11 §

Ytterligare uppgifter på grund av utsläpp i vatten

Ansökningar som gäller reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse skall innehålla en utredning om personekvivalenten och behovet av kvävereduktion. Ansökningar som gäller djurstallar skall innehålla en utredning om det område och den areal som står till förfogande för spridning av stallgödsel och urin samt om betesmarkerna och rastgårdarna. Ansökningar som gäller mjölkproduktionsgårdar skall dessutom innehålla en utredning om behandlingen av avloppsvatten från mjölkrum.

16 §

Kungörelse om tillståndsansökan och framläggande av handlingarna till påseende

Om tillstånd har sökts för sådana i 35 § 4 mom. i miljöskyddslagen avsedda verksamheter med separata tillståndsansökningar, kan kungörandet av dem ske gemensamt genom en kungörelse.

Ansökningshandlingarna skall sändas till kommunen för framläggande till påseende på den plats som nämns i kungörelsen.

19 §

Innehållet i tillståndsbeslutets beslutsdel

Av tillståndsbeslutets beslutsdel skall följande omständigheter framgå:

3) utsläppsgränsvärden och andra utsläppsföreskrifter som gäller ämnen som avses i bilaga 2 till förordningen, om det är möjligt att utsläppen av sådana ämnen i miljön eller i ett vattentjänstverks avlopp är av sådan omfattning att verksamheten kan medföra risk för förorening av miljön eller olägenheter för vattentjänstverkets verksamhet;

Av tillståndsbeslutet skall vid behov framgå hur det tekniska och funktionella

sambandet mellan de i 35 § 4 mom. i miljöskyddslagen avsedda verksamheterna har beaktats vid tillståndsprövningen. Av tillståndsbeslutets skall dessutom vid behov framgå hur miljöstyrningsordningar eller åtgärder och rapportering som grundar sig på avtal om energisparande har beaktats när tillståndsvillkoren fastställts. I beslutet skall dessutom nämnas vad som bestäms i 56 § i miljöskyddslagen.

36 §

Allmänna krav på utsläpp till vattentjänstverkets avlopp

Avloppsvatten från industri och annat avloppsvatten som innehåller förorenande ämnen och leds in i ett vattentjänstverks avlopp skall det undergå sådan förbehandling som krävs för att:

1) säkerställa att utsläppen från vattentjänstverket varken skadar miljön eller förhindrar att de krav på recipienten som gäller enligt andra stadganden kan uppfyllas;

2) säkerställa att slammet behandlas och återvinns på ett säkert och miljömässigt godtagbart sätt;

3) skydda hälsan hos personal som arbetar med avloppsnäten och på reningsverken;

4) säkerställa att driften av avloppsreningsverken och behandlingen av slam inte störs;

5) säkerställa att avloppsnät, avloppsreningsverk och tillhörande utrustning inte skadas.

Ett vattentjänstverk kan vägra ansluta en fastighet till verkets avlopp och ta emot sådant avloppsvatten som avses i 1 mom., om kraven i 1 momentet inte är uppfyllda.

36 a §

Föreskrivande i miljötillstånd om utsläpp som leds in i ett vattentjänstverks avlopp

Ett miljötillstånd skall innehålla behövliga utsläppsgränsvärden och andra utsläppsföreskrifter för avloppsvatten från industri eller annat avloppsvatten, som innehåller ämnen som nämns i bilaga 2 och som leds in i ett vattentjänstverks avloppssystem, för att sä-

kerställa att avloppsvattnet förbehandlas på behörigt sätt och att utsläppen kontrolleras. Tillståndsmyndigheten skall vid behandlingen av ett tillståndsärende höra vattentjänstverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2006.

Helsingfors den 12 oktober 2006

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

För de verksamheter som avses i 1 § 1 mom. 10 punkten o underpunkten samt för ledande i vatten eller ett vattentjänstverks avlopp av de ämnen som nämns i punkt 8-14 i bilaga 1 skall miljötillstånd sökas senast den 1 december 2007, om verksamheten har inletts eller inleds innan denna förordning träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Airi Karvonen

Bilaga 1

Ämnen vilkas utsläppande i vatten eller i ett vattentjänstverks avlopp kräver miljötillstånd

1. kvicksilver och dess föreningar;
2. kadmium och dess föreningar;
3. arsenik och selen samt deras föreningar;
4. krom, bly, nickel, tallium, uran samt deras föreningar;
5. organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö;
6. organiska tennföreningar och miljöfarliga organiska fosforföreningar;
7. ämnen som ger upphov till cancer, skadar arvsmassan eller är farliga för fortplantningen;
8. antimon, bor och tellur samt deras föreningar;
9. barium, beryllium, silver, kobolt, koppar, molybden, zink, tenn, titan och vanadin samt deras föreningar;
10. cyanider och fluorider;
11. växtskyddsmedel och biocidpreparat samt deras derivat;
12. mineraloljor och kolväten som härrör från olja;
13. svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara samt ackumulerande, toxiska organiska ämnen;
14. andra ämnen som är farliga för vattenmiljön eller via vattenmiljön för hälsa eller miljö.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 889

Bilaga 2

De viktigaste förorenande ämnena vid fastställande av gränsvärden för utsläpp
utsläpp i vatten

6) cyanider och fluorider;

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 885—889, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2006

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663